

GĘDZIEBNY (1) *ai*

N sg n gędziebn(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Muzyczny, służący do grania:

Wyrażenie: »gędziebne naczynie«: Psalterium, Czworogránne gędziebne naczynie álbo Íftrument o dziełiąći Ítrunách. Mącz 328c.

Cf [GĘDZIECKI]

AL